پس از لغو نمایش فیلم مجیدی در ترکیه اعلام شد

نمایش «محمد رسول‌الله(ص)» در بغداد

■ بهنام صدقی

چندی پیش مجید مجیدی، کارگردان فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» از شروع اکران گسترده این فیلم از تاریخ ۱۷ ربیع‌الاول (هشتم دی‌ماه) در کشور ترکیه خبر داده بود که محمدرضا صابری، مدیر شرکت سینمایی نورتابان آن را منتفی دانست. پایگاه الفرات نیوز عراق نیز اعلام کرده است که اداره سینما و تئاتر عراق با همکاری اداره ارتباطات فرهنگی وابسته به وزارت فرهنگ عراق آماده می‌شوند تا عصر شنبه آینده فیلم سینمایی «محمد رسول‌الله(ص)» را در بغداد نمایش دهند. نمایش این فیلم از شنبه هفته آینده(۱۶ ژانویه) شروع می‌شود و به مدت دو روز ادامه دارد. «محمد رسول الله(ص)» از جمله فیلم‌هایی است که از بهترین تکنولوژی‌های روز دنیا در ساخت آن استفاده شده است اما تأمل‌برانگیزترین مسئله در مورد سرنوشت این فیلم، ممانعت از اکران آن در پرده سینمای جهان است. چیزی که به نظر می‌رسد بهتر است در مورد اهمیت این فیلم بیان شود ابعاد سیاسی و مذهبی آن است و ممانعت از اکران فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» توسط کشورهای حامی گروه‌های افراطی و وهابی در منطقه که خود مروج تروریسم در منطقه هستند دال بر اهمیت سیاسی و مذهبی این فیلم در منطقه و جامعه جهانی است.

امروزه با اینکه کشورهای اسلامی به مراتب بیش از گذشته نیازمند آشنایی با سیره پیامبر اکرم(ص) هستند وجود گروهک‌های تروریستی آن هم با نام اسلام و تلاش کشورهای غربی و مزدوران وهابی و سلفی برای خدشه‌دار کردن چهره مسلمانان اسلام جای تعجب ندارد. اصلا هم جای تعجب ندارد که از اکران فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» ممانعت شود. با این همه این فیلم چه در اسکار اکران شود یا نشود چیزی از ارزش‌های آن کم نخواهد شد. این موضوع درباره خبر پخش این فیلم در بغداد هم مصداق دارد.

در مورد این مسئله که ماهیت جوایزی از قبیل اسکار حافظ منافع چه کسانی است و دنباله این جایزه از کجا ناشی می‌شود قابل تردید نیست که بگوییم امریکا و در رأس آن صهیونیسم جهانی است که استفاده ابزاری از جوایزی مانند اسکار برای رخنه در نظام‌های فرهنگی و مذهبی جهان ماهیت واقعی آن را نشان می‌دهد. به گونه‌ای که اگر فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» به اندازه یک درصد هم با سیاست‌های غرب و صهیونیسم جهانی همسو بود، می‌توانست به عنوان یکی از نامزدهای جایزه اسکار به راحتی اکران شود. مسئله عدم اکران فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» در پرده سینمای جهان را می‌توان در قالب پروژه اسلام‌هراسی نیز تفسیر کرد، به عنوان مثال وقتی که شما می‌خواهید با فرهنگی مقابله کنید اول باید جلوی انتشار آن را بگیرید و بعد تصویری کریه از آن نشان دهید تا آن فرهنگ گسترش پیدا نکند. بنابراین حقانیت فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» با اکران نشدن این فیلم در اسکار معلوم می‌شود.

سیاست‌های اسلام‌هراسی غرب و اکران نشدن این فیلم امروزه در شرایطی است که امریکا و کشورهای آلت دست آن با شکل دادن جبهه‌های تروریستی مانند داعش علیه جبهه مقاومت در منطقه تخم نفاق را میان مسلمانان می‌کارند و طبیعی است که این فیلم در این شرایط چهره کریه سیاست‌های اسلام هراسی را نمایان کرده و به قول حضرت امام خمینی(ره) می‌تواند اسلام واقعی را از اسلام امریکایی نشان دهد. در مورد عدم اکران فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» در اسکار و پخش آن در بغداد در آینده‌ای نزدیک می‌توان گفت که امروزه مردم دنیا بیش از گذشته مشتاق و تشنه حرف حقند و فیلم‌هایی مانند «محمد رسول‌الله(ص)» که در جمهوری اسلامی ایران ساخته و اگر با توطئه کشورهای آلت دست امریکا و اسرائیل روبه‌رو می‌شود، این ناشی از واهمه آنان از حقانیت جمهوری اسلامی ایران و قرائت شیعی از اسلام است.

فیلم‌های جشنواره فیلم فجر به استان‌ها می‌رود

آثار شرکت‌کننده در سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر طی شرایطی در استان‌های مختلف به نمایش درمی‌آیند.

نمایش فیلم‌های سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر در استان‌های مختلف از سوی جشنواره با تعامل و همکاری شورای عالی تهیه‌کنندگان سینما امکانپذیر خواهد بود.

مسئولان ذیربط استان‌های سراسر کشور که متقاضی نمایش فیلم‌های جشنواره در ایام برپایی این رویداد هستند، می‌توانند در تعامل با شورای عالی تهیه‌کنندگان سینما و هماهنگی با دبیرخانه سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر، از شرایط نمایش فیلم‌ها در استان‌های خود آگاه شوند. سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر به دبیری محمد حیدری ۱۲ تا ۲۲ بهمن برگزار می‌شود.

نگارش سریالی درباره غذای ایرانی

۳۰ قسمت از فیلمنامه سریال «آشپزنامه» که به غذاهای ایرانی می‌پردازد در مرکز گسترش فیلمنامه‌نویسی رسانه ملی به نگارش درآمد.

مجید آسودگان نویسنده سریال «آشپزنامه» با اعلام خبر پایان نگارش ۳۰ قسمت از فیلمنامه این سریال گفت: با پایان نگارش ۳۰ قسمت از فیلمنامه و نهایی کردن دیالوگ‌ها تا پایان بهمن ماه، نگارش این سریال ۴۰ قسمتی تا ابتدای سال ۹۵ به اتمام خواهد رسید.

او درباره فضای «آشپزنامه» توضیح داد: تم اصلی در «آشپزنامه» تمرکز بر فرهنگ و سنت‌های اصیل ایرانی در حوزه سبک زندگی است و بر آداب و سنن در حوزه غذا هم در احادیث و هم در فرهنگ ایرانی مثل طب سنتی، تغذیه اسلامی، آداب سفره و... تأکید شده است. آسودگان با اشاره به آغاز پژوهش این سریال از سال ۹۳ در مرکز فیلم و سریال برون مرزی و نگارش آن در مرکز گسترش فیلمنامه‌نویسی رسانه ملی اعلام کرد: منابع گوناگونی در پژوهش «آشپزنامه» مورد استفاده قرار گرفت که از آن میان می‌توان به «جامع الصنایع» (آشپزی‌نامه در عصر قاجار)، «سفره اطعمه» نوشته میرزا علی اکبر خان آشپزباشی، «خوراک‌های ایرانی» نوشته نادر میرزا قاجار، «فرهنگ گیلکی» نوشته منوچهر ستوده، «فرهنگ واژه عامیانه» دوره قاجار نوشته رضا حکیم خراسانی، «تاریخچه آشپزی» در دوره صفویه نوشته ایرج افشار اشاره کرد. مقالات و کتب دیگری نیز در نگارش این سریال به‌کار رفت تا دستمایه داستانی درباره خلق یک غذا و رواج آن در سفره‌های ایرانی قرار گیرد. وی درباره قصه «آشپزنامه» گفت: داستان مربوط به گلنار دختر نازپرورده و مغرور یکی از حکام در گیلان است که شاهزاده قجری به بهانه‌ای به قلعه آنها حمله کرده و همه ساکنان قلعه را کشته یا دستگیر می‌کند. گلنار که موفق به فرار شده با اطلاع از خطری که خانواده‌اش را تهدید می‌کند در لباس یک ندیمه به قلعه باز می‌گردد و...

پژوهش سریال «آشپزنامه» توسط بهاره نوری‌زاده و نگارش آن به شیوه کارگاهی به سرپرستی مجید آسودگان در ۴۰ قسمت ۴۵ دقیقه‌ای در مرکز گسترش فیلمنامه‌نویسی انجام می‌شود.

گفت‌وگوی «جوان» با حمیدرضا نعیمی، کارگردان نمایش «ترور»

ترور عمروعاص همزمان با شهادت امیرالمؤمنین(ع) یک بازی سیاسی بود

■ ایزد مهرآفرین

نمایش «ترور» سی‌ویکمین اثر گروه تئاتر شایا، به نویسندگی و کارگردانی حمیدرضا نعیمی، نمایش داستانی درباره ترور امام علی (ع) به دست ابن ملجم مرادی است که در میانه راه بین کشتن و نکشتن دچار تردید می‌شود. «ترور» بیشتر از آنکه یک نمایش مذهبی باشد، در واقع یک نمایش سیاسی است. شاید انگیزه اجرایش هم به شرایط سیاسی روز بازگردد که به گونه‌ای نمونه‌ای از همین نگرش در شکل وسیع‌ترش، در اقلیم خاورمیانه همگان را تهدید می‌کند و گستره تهدید تا اروپا و دیگر نقاط جهان هم کشیده شده است. حمیدرضا نعیمی به نوعی نمی‌خواهد فقط و فقط ابن ملجم مرادی یا عبدالرحمن را در ترور و دسیسه‌ای که در آن حضرت علی (ع) در ماه رمضان به شهادت می‌رسد، مقصر بداند. حتی به نوعی نشان می‌دهد که حال و هوایش آن‌قدر تغییر یافته که دست به قتلی نزند و پا به فرار بگذارد. اما همان دسیسه بزرگ است که دامنگیر مولا علی (ع) می‌شود و شهادت در بستر عبادت و بندگی به معنای حقیقی‌اش اتفاق می‌افتد. «ترور» بهانه‌ای شد تا با حمیدرضا نعیمی درباره این نمایش گپ‌وگفتی داشته باشیم.

آقای نعیمی! می‌خواهم بدانم نمایش «ترور» را از لحاظ گونه‌های نمایشی در چه گونه‌ای از تئاتر می‌بینید؟ «ترور» یک کار آئینی - سنتی به حساب می‌آید یا یک تئاتر گروتسک است یا یک کار مدرن؟

ژانر این اثر قطعاً کمدی تاریخی نیست. چون ما چیزی به اسم ژانر تاریخی - مذهبی نداریم. ما در تئاتر کلاً پنج ژانر داریم. تراژیک، کمدیک، ملودرام، تراژدی کمدیک و گروتسک. این اثر نیز جزء ژانرهایی است که می‌تواند ژانر تراژدی باشد اما از آنجایی که من به طور کلی همواره در تمام آثارم به هیچ سبک و ژانر مشخصی خیلی وفادار نیستم، شما در همین اثر که یک اثر جدی است می‌توانید صحنه‌هایی مجزا را ببینید که کاملاً کمدی است. به عنوان مثال می‌توانید یک صحنه که کاملاً گروتسک یا کاملاً تراژیک و ملودرام است را ببینید.

«ترور» آیا بیشتر به یک نمایش گروتسک نزدیک نیست؟

بله، همین‌طور است. صحنه‌هایی در این اثر وجود دارد که کاملاً به گروتسک نزدیک است اما صحنه‌هایی هم وجود دارند که هیچ ارتباطی با گروتسک ندارند. از نظر ژانر قطعاً این اثر یک اثر جدی است نه کمدی. اما اگر بحث شما بر سر این موضوع است که با این نمایشنامه چگونه باید برخورد شود، می‌توان گفت که باید این اثر را یک اثری ببینیم که تاریخی - مذهبی است، تاریخی - سیاسی است، مذهبی - سیاسی است، نمایش ایرانی و آئینی است. من برای آن نامگذاری نمی‌کنم. از نظر نوع برخورد خودم با این اثر، آن را یک اثر مذهبی - سیاسی می‌دانم.

چرا سعی نکردید از شیوه رئالیستی برای اجرای این کار استفاده کنید، شیوه‌ای که تا به امروز اغلب کارهای آئینی - مذهبی با این سبک اجرا شده‌اند.

به نظرم ما در جامعه‌مان رئالیسم را درک نکرده‌ایم و با وجود اینکه اگر ما امروز در جامعه‌مان داریم از تئاتر پست مدرن یا سبک‌های پست مدرن حرف می‌زنیم، به این دلیل است که ما هنوز رئالیسم را درک نکرده‌ایم.ای کاش ما آن را درک کرده بودیم؛ چراکه اگر ما تئاتر رئالیسم را می‌شناختیم و این اتفاق درست افتاده بود ما اکنون یک تئاتر بسامان‌تری داشتیم. تئاتر ما نابسامان است چون هنوز از رئالیسم گذر نکرده است اما با توجه به اینکه من به شخصه تئاتر رئالیسم را نمی‌پسندم تصویرسازی آن و بازی آن را هم نمی‌پذیرم، چون معتقدم خود کسانی هم که داعیه این کار را دارند به هیچ وجه حتی نزدیک کار رئالیسم هم نیستند.

ساختاری که در نمایش «ترور» وجود دارد دچار یک نوع پراکندگی است یعنی یک جا نمایش لحن جدی و محکمی دارد، چند صحنه بعد طنز می‌شود و جایی دیگر کاملاً تراژیک. تقریباً شبیه نمایش سقراط که شما چندی پیش آن را روی صحنه برده بودید.

تئاتر سقراط اساساً تئاتری طنز بود و در آن ما با یک لحن یکسان پیش رفتیم اما در اینجا وقتی ما با یک صحنه‌ای برخورد می‌کنیم که کمدی است، به طوری که کمدی فاخری هم نیست، خودم را در جایگاه مخاطبی قرار می‌دهم که این مخاطب برای پذیرش بحث‌های جدی‌تر نمایش باید از لحاظ روحی - روانی کاملاً سرحال شود. این کار را شکسپیر انجام می‌دهد. یعنی اگر شما به صحنه ماقبل از سایه‌ها نگاه کنید، سایه‌هایی که می‌آیند و تماشاگر را وارد قهقهه کرده و او را به کف زدن وادار می‌کنند، ما صحنه بسیار جدی‌ای داریم که دو نفر قصد توافق با یکدیگر را دارند، آن هم سر کشتن علی‌بن‌ابی‌طالب. مخاطب پس از ورود به نمایش و بعد از گذشت مدتی وقتی تکه‌تکه شدن کسی را که دیگری را قسم به نکشتن امیرالمؤمنین می‌دهد می‌بیند بهت زده می‌شود. من فکر می‌کنم که آن لحظه بهترین و قدرتمندترین لحظه تئاتر من است و برای همان یک تکه از کار، روزها، ماه‌ها و سال‌ها کار کرده‌ایم تا بتوانیم به این لحظه برسیم و بتوانیم از آن تأثیر بگیریم. برای همین هم است که بعد از اینکه کار تمام می‌شود با آن نور، طراحی، صدا و... که همگی در خدمت قرار می‌گیرند، مخاطب در میانه نمایش سنگینی همچون «ترور» نمایشی که در رابطه با به شهادت رسیدن امیرالمومنین است قرار می‌گیرد. این مسئله‌ای هم که شما می‌گویید در مورد یک کارگردان تازه‌کار صدق می‌کند. از ابتدای این کار قرار بود یک نفر کشته شود.

شما در ترور می‌خواهید بگویید که نقشه کشته شدن ۳ نفر یک بازی سیاسی بود و از قبل قرار بود فقط حضرت علی(ع) کشته شود و کشتن عمروعاص و معاویه فقط یک بازی بود.

بله، همه اینها کاملاً بازی‌های کثیف سیاسی است که بعدها شروع به کار کرده و ذهن تاریخ را گمراه می‌کنند. در اینجا قرار بود امام علی (ع) به قتل برسد. خب چه کسی بیشتر از ایشان لایق شهادت است؟ حرفمان این است که به مخاطب بگوییم امام علی (ع) برای شهادت به دنیا آمده‌اند. قرار بود فکر ایشان شهید شود. امام علی (ع) در هر دوره‌ای با این طرز تفکر والا محکوم به شهادت و ترور است. این همان چیزی بود که من می‌خواستم به آن برسم. یعنی ابتدا لحن ساده‌ای را در نظر گرفتم. چون این صحنه از لحاظ فنی یک مقدار پیچیده است. وقتی در اولین صحنه به نور صحنه توجه کنید می‌بینید که نور، نور خفه‌ای است. چون قرار است توطئه‌ای علیه مولای متقیان اتفاق بیفتد اما فضا در کنار کعبه است. یک عده در آن فضا در حال راز و نیاز هستند. آنها در مرتبه‌ای بالاتر قرار دارند. یعنی ما در بالای یک سطحی که از زمین جدا شده و آنها در حال رسیدن به وصل هستند، در حال رسیدن به معبود و آفریدگارشان، اما یک عده نیز هستند که در سطح پایین‌تر از آنها پشت به کعبه بوده در جایی که شهر حرام از کفر، دروغ، کشتن و توطئه نامیده می‌شود، در حال چیدن توطئه علیه امام اول ما شیعیان هستند. این صحنه از منظر فنی و طراحی به شدت زمانبر بوده و خوب کار شده است.

> **تمام بحث این است که چگونه می‌شود که یک نفر از آن طرف بیابان‌های یمن با شمشیری در دست می‌آید و علی(ع) را به شهادت می‌رساند؟ این سهل‌انگاری افراد را می‌رساند. اینکه گنجی همچون مولای متقیان در دیده مردم نیست! این یک نقد است، یک نگاه**

از منظر محتوایی شاید یکی از چالش‌های کار برای مخاطب و حتی برای خود من این است که شما دارید از دید یک شخصیت اولی روایت می‌کنید که به هر حال شخصیت منفوری است. هرچقدر هم که کار جلوتر می‌رود مخاطب با این شخصیت به کار نگاه می‌کند. یعنی هرچقدر که ما جلوتر می‌رویم و با حوادث، شخصیت‌ها و قصه آشنا می‌شویم، در پایان کار ظاهراً یک نوع آشنایی زدایی از شخصیت ابن ملجم برای مخاطب ایجاد می‌شود.

من قبول دارم که به آن منفوریت نمی‌رسیم. خب بهتر است اینطور شروع کنم. به نظر خود شما خیانت ابن عباس به امام حسن (ع) آیا بدتر از خیانت یاران امام حسین در مقطعی است که از ایشان دعوت می‌کنند و بعد او را تنها می‌گذارند؟ ابن عباس در آخرین لحظه به خاطر پول گرفتن از معاویه سپاه بزرگی را از سپاه امام حسن (ع) جدا کرده و کمر ایشان را می‌شکند. ما تنها در این فکر هستیم که آن کسی که ضربه را به صورت فیزیکی وارد می‌کند، آن شخص آدم بدی است. در صورتی که همیشه پشت پرده را فراموش می‌کنیم. بدین معنی که ما داریم با مخاطبان و مردم کشور خود سطحی برخورد می‌کنیم و احساسات آنها را برمی‌انگیزیم. در صورتی که باید به آنها بفهمانیم و بگوییم که با مقوله دین نمی‌توان احساسی برخورد کرد. این خیلی زیباست وقتی می‌بینیم که با نام حسین، علی، حسن و... شور بی‌نظیری در جامعه برپا می‌شود اما شعور آن کجاست؟ مولای متقیان به چه دلیل گریه می‌کردند؟ تنها به این خاطر که ایشان برای افرادی صحبت می‌کردند که هیچ نمی‌فهمیدند و نمی‌خواستند بفهمند که علی (ع) از چه چیزی سخن می‌گوید.

آقای نعیمی! به نظر خود شما «ترور» چه ضعف‌هایی دارد؟

ما در نمایش «ترور» یک ضعف داریم و آن هم این است که نمی‌توانیم کاراکتر اصلی‌مان را نشان دهیم. وقتی هم که نمی‌توانیم نشان دهیم باید سراغ یارهایش برویم.

برداشت خود من از این نمایش این است که در واقعیت کسی که مرد ابن ملجم بود، در واقع هیچ وقت آن صحنه شهادت را نشان نمی‌دهد. این نمایش نشان داد کسی که در تاریخ به صورت ابدیت ماند حضرت علی (ع) بود و کسی که نتوانست بکشد و در واقعیت خود کشته و نابود شد ابن ملجم بود.

اما بحث من چیز دیگری است. نشان دادن شک‌ها، تردیدها و... و در نهایت رسیدن به کاراکترهای منفی. اینکه می‌خواهید به همه بگویید اشعث بن قیس این کاره بود، ابن ملجم هم همینطور، اما وقتی در تقابل که می‌آییم همین کلیشه‌ها را می‌بینیم. من می‌گویم شما در این یک کفه ترازو خیلی قدرتمند عمل کرده‌اید اما در کفه دیگر آن برای اینکه مخاطب را به یک حقیقت برسانید خوب عمل نکرده‌اید. شما می‌توانستید واقعیت حضرت علی(ع) را از زبان یک کاراکتر یک مقدار پررنگ‌تر جلوه دهید. به نظر من کشتن معاویه، عمروعاص و حضرت علی(ع) در یک سطح است. در صورتی که کشته شدن معاویه و عمرو عاص یک بحث است و به شهادت رسیدن مولای مان نیز باید با آنها فرق کند.

منظور من این است که ما فکر می‌کنیم که عمروعاص و معاویه قرار بود که ترور شوند. اصلاً عنوان کردن قضیه ترور آدم‌هایی مثل معاویه و عمروعاص یک بازی بود. قرار بود یک نفر در این میان به شهادت برسد و آن شخص هم امام علی (ع) بود. این قصه خیلی جای بحث و گفت‌وگو دارد. حرف من نگاه خیلی از کارشناسان مذهبی است. ما فقط می‌خواهیم بگوییم که نباید به این بحث ساده نگاه کرد. من در پایان این نمایشنامه نیز هیچ تأییدی نسبت به شخصیت‌های منفی خودم ندارم اما نسبت به کاراکترهای مثبت خودم نقد دارم. به این دلیل که در یک صحنه‌ای ابن ملجم در تاریک روشنای شهر پرسه می‌زند، در تنهایی خودش قرآن می‌خواند و بعد از آن هم با یک شخصیتی که خیلی تأثیرگذار است برخورد می‌کند. اینکه در نمایش من اینها در مورد کشتن امام علی(ع) حرف می‌زنند، عنوان می‌شود که نصف آدم‌هایی که وجود دارند فدایی امام علی(ع) هستند. بعد ما مردم شهر را می‌بینیم. مردم شهر به مثابه سایه‌ها و مرده‌های متحرکی هستند که نمی‌بینند یک انسان غریبه‌ای را با شمشیر. نمی‌بینند انسانی را که با آنها هیچ گونه همخوانی ندارد. اگر ما ملت، امت و جامعه‌ای هستیم که علی (ع) را داریم باید او را حفظ کنیم. اگر سهل‌انگاری کرده‌ایم، پس ما هم خطاکاریم. تمام بحث این است که چگونه می‌شود که یک نفر از آن طرف بیابان‌های یمن با شمشیری در دست می‌آید و علی (ع) را به شهادت می‌رساند؟ این سهل‌انگاری افراد را می‌رساند. اینکه گنجی همچون مولای متقیان در دیده مردم نیست! این یک نقد است، یک نگاه. ما در اثر همه چیز را آنالیز می‌کنیم. سؤال «ترور» این است که چرا مردم کاری نمی‌کنند؟ چرا دشمن اینقدر قدرتمند است؟ در این نمایش تمامی رفتارها زیر ذره‌بین سؤال قرار می‌گیرند. مگر می‌شود امام را تنها گذاشت و رفت؟

ساخت معمای شاه تا قسمت آخر ادامه می‌یابد

رئیس مرکز امور نمایشی سیما شایعه توقف تولید سریال معمای شاه را تکذیب کرد.

به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی سریال معمای شاه، در پی انتشار برخی شایعات در روزهای اخیر در خصوص توقف ضبط سریال معمای شاه به دلیل مشکلات مالی و درخواست برخی از عوامل سریال برای افزایش دستمزد، روابط عمومی صداوسیما صحت‌وسقم این مطالب را از رئیس مرکز نمایشی سیما جویا شد. «رحمان سیفی آزاد» در این گفت‌وگو ضمن تکذیب این شایعات اعلام کرد:«در برنامه تولید این سریال هیچ‌گونه تغییر عمده‌ای شکل نگرفته و ساخت این سریال تا پایان با قوت ادامه دارد.»

رئیس مرکز امور نمایشی سیما با اشاره به توقف ناشی از بروز مشکلات مالی در تولید این سریال افزود:«تعطیلی و توقف پروژه‌های تاریخی و پرهزینه سیما به دلیل مشکلات مالی، امری طبیعی است که متأسفانه به دلیل تنگناهای مالی و برخلاف میل سازمان صداوسیما رخ می‌دهد.

بدیهی است در شرایط فعلی سازمان که بارها نیز از سوی مسئولان مورد گوشزد و تذکر واقع‌شده، آثار تاریخی به‌واسطه هزینه‌بر بودن از جهاتی همچون: ساخت دکور و اجرای گریم، طراحی، دوخت لباس، نیاز به حضور هنروران، نیاز به تجهیزات گرانقیمت همچون اتومبیل‌های قدیمی و... نیازمند تزریق مالی منظم هستند. البته در طول سه سال گذشته متصدیان معمای شاه در سطوح مختلف با این تنگناهای مالی کنار آمده و با وجود مشکلات مالی و حتی عدم پرداخت بخش‌هایی از دستمزدشان، با قوت تولید و ساخت این اثر را ادامه داده‌اند که جا دارد از آنها تشکر کنم.»

وی در ادامه یادآور شد:«این مشکلات هیچ خللی به تولید کار وارد نساخته و باعث تغییر در فیلمنامه، حذف بخش‌هایی از داستان یا اتمام زودهنگام کار نشده است و توقف چندروزه اخیر به دلیل آماده‌سازی لوکیشن‌های فاز سوم بوده است و از روز سه‌شنبه هفته جاری عوامل با حضور در لوکیشن زندان قصر فاز سوم را کلید خواهند زد.»

سیفی آزاد با گلایه از طرح شایعات و اظهارنظرهای غیر کارشناسانه در برخی رسانه‌ها، بیان مطالبی در خصوص اینکه توقف پروژه به دلیل درخواست دستمزد بیشتر از سوی عوامل و بازیگران بوده را تکذیب کرد و ادامه داد: «تمامی متصدیان معمای شاه ضمن توجه به انتقادات سازنده و بی‌غرض، به آنچه در این سریال ساخته می‌شود ایمان و اعتقاد قلبی دارند و فاز سوم تولید این سریال که از روز سه‌شنبه هفته جاری آغاز می‌شود را با قوت و توان کامل پی خواهند گرفت.»

انیمیشن «فهرست مقدس» آماده نمایش شد

نسخه Dcp انیمیشن سینمایی «فهرست مقدس» به کارگردانی محمد همدانی، تحویل دبیرخانه سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر شد.

انیمیشن سینمایی «فهرست مقدس» به کارگردانی محمد همدانی، پس از طی آخرین مراحل میکس و صداگذاری دالبی، آماده نمایش شد و امروز نسخه dcp این اثر تحویل دبیرخانه سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر خواهد شد. «فهرست مقدس» در ۸۰ دقیقه تهیه شده و محصول خانه انیمیشن سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که متقاضی حضور در سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر است.

در این انیمیشن برای نخستین بار در ایران بیش از ۵۰ درصد افکت‌های صوتی در فولی استیج توسط آرتیست‌ها شبیه‌سازی و کار در یک فضای آکوستیک ضبط شده است تا در فیلم نزدیک‌ترین صداها به همراه جزئیات متناسب با آنچه در تصویر وجود دارد، استفاده شود.

«فهرست مقدس» روایتگر یک داستان تاریخی است که ماجرای آن در شهر «نجران» کشور «یمن» می‌گذرد و زمان آن به ۱۰۰ سال قبل از ظهور دین اسلام بازمی‌گردد. این انیمیشن سینمایی روایتی دراماتیک، رمانتیک و تراژیک دارد و داستان آن براساس سفر قهرمان فیلم با نام «هارن» شکل گرفته است.